

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, desetega in dvajsetega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštnino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Bohoričeva ulica 12. — Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani št. 11.467.

Osrednje glasilo državnih nameščencev za Slovenijo.

Naša uprava.

Nemogoče nam je, da bi sproti registrirali vse zakone in odredbe nove prve res narodne vlade, ki jih razglasajo službena uradna glasila. Zdi se nam, da smo prestopili v neko popolnoma novo ero, o kateri smo pač sanjali, nikar pa verovali, da se obstiniti. Prvi dojem, ki se mu ne moremo ubraniti, je ta, da je zavel preko naših razoranih, otožnih livad in logov evropski, vse posvežujoči in oživljaljoči veter. Megle, ki so objemale cele pokrajine kakor mora, so se pričele razkrajati; polagoma prodira skozi temo zlati solnčni žarek. Vedno smo dejali: Ali je to mogoče — ni nikogar, ki bi pograbil za brezovko, da očisti pot do hleva? Si nihče ne upa v hlev? Kaj so postale res že vse narodne rečenice samo fraze? Ne, niso. »Vsaka sila do vremena...« Narodni pregovori so plod sto in stoletne življenske izkušnje. »Kadar sila do vrhunca prikipi, se pomoč božja oglasi,« prosvetljene glave so pa izvrševalci te volje. Za naše razmere bi se dal prav dobro aplicirati tudi nemški pregovor v parodiji: Der Krug geht so lange zum Brunnen, bis der — Henkel bricht. Hvala bogu, vrč je ostal, se ni ubil, samo tisti si višjeje dolge nosove, ki jim je ostal zgolj ročaj v grabežljivih krempljih. Pa tudi nevsahljivi, bogati studenec je ostal! Že se je kalil, kajti prehudo so že zajemali iz njega... stopali so že vanj, prerivali so se za prvenstvo v divji tekmi...

Sedaj je tega konec. Naša prva, res narodna vlada je po intencijah Njegovega Veličanstva kralja začela

s korenito remediuro v vsem javnem življenju. Kar pa je za nas državne uslužbence najbolj važno — nova vlada je pogledala z jasnim očesom v mehanizem aparata — v administracijo. Kakršna uprava, taka država. V tem pogledu je slika naše uprave prav mizerna. Vlada je sklenila, da prične s temeljito preosnovno državne uprave — toda povsod.

Mi slovenski državni uslužbenci smo nekako kar po nosi na svoje veliko znanje in dobro upravo. Potrkajmo se na prsi, ko smo zavrgli samoljubje kot greh, in recimo: Tudi naša »podedovana« temeljitost, vse veliko znanje in vsa naša izvrstna uprava je polna črnih pik. Bog pomagaj, koliko se pri nas že samo piše! Pravijo, da prednjačimo v tem oziru vsem drugim deželam — smo pred njimi celo za več sto korakov. Baš pri nas je sistem »bumage« v najbolj bohotnem cvetju.

Kakor čujemo, namerava vlada splošno preosnovati vso državno upravo, uvedel se bo enotni sistem v vseh njenih panogah. Hitra uprava, hitro sodstvo! to je parola.

Zaradi ljudstva smo tu. Narod nam bo hvaležen, če pripomoremo tudi sami in ne da bi šele čakali na poziv »od zgoraj«, da se prošnjam, vprašanjem in pritožbam posveti brez odloga največja pažnja. Nikdar ne bi smeli pozabiti, da gleda iz vsake zapisane besede, ki ti jo izroči ta ali oni v pisarni, nema prošnja: »Najponižnejše prosim, odgovorite mi takoj, čakam pred vratmi na odgovor...«

Odtegljaji za stavbene in kreditne zadrage.

(Referat g. Beguša pri konferenci dne 19. decembra 1928.)

Današnja konferenca ima izvršiti važno nalogo, ker nam mora dati navodila in smernice za naše nadaljnje zadržno delo. Iz navodil in smernic današnje konference bo izšlo poročilo, s pričevali, v koliko je v nas zasidrana združna misel in v koliko smo prišli do spoznanja, da bo tudi državni uslužbenci v resnici svobodni in srečni šele takrat, ko bo gospodarsko popolnoma neodvisen in da more to postati v prvi vrsti le potom svojih zadrug.

Naše poročilo bo šlo Savezu nab. zadrug v Beogradu, kamor bodo prihajala tudi poročila državnih uslužbencev iz vseh drugih krajev države, ker sklicujejo vse zadrage takšne konference.

Namen konference je predvsem, da ugotovi prezadolženost drž. uslužbencev, da ugotovi posledice te prezadolženosti tako v splošnem kakor tudi v ozirom na razvoj naših gospodarskih in strokovnih organizacij.

Namen današnje konference je dalje, da ugotovi višino potrebnega kredita za Slovenijo, s katerim bi se dala prezadolženost drž. uslužbencev vsaj za silo odpraviti.

Namen konference je dalje, da prouči nam od fin. ministra nudeno sredstvo za odpomoč prezadolženosti, t. j., da se izjavi, ali smatra zadrage: nabavljalne, stanovanjske in kreditne za tisto sredstvo, ki nas more rešiti iz prezadolženosti in nas gospodarsko osvoboditi. Ugotoviti bo torej potrebo vseh treh vrst naših zadrug. Ako bomo uvideli, da so nam te zadrage potrebne, mora slediti temu spoznanju pač tudi naša izjava, da so upravičena in potrebna tudi sredstva, s katerimi se namerava zagotoviti tem našim zadrugam uspešna eksistenca. Zadrug na papirju ali mrtvih zadrug ne potrebujemo. Mi hočemo zadrage, ki bodo delale, se širile in napredovale, da bomo

lahko nanje ponosni in da bodo vsi drž. uslužbenci od njih res kaj imeli. Zato pa so potrebna sredstva, čemur bomo gotovo vsi pritrdili. Če bo današnja konferenca tudi to spoznala, potem smemo pričakovati od nje, da bo poiskala tudi vire za sredstva. Na posled bo morda tudi priznala, da so odtegljaji po 10 oziroma 5 Din, ki nam jih je prinesla izpremenjena zakonjena uredba o nabavljalnih zadrugah, umestni. Če so sploh ti odtegljaji od naših plač in pokojnin za to primerna sredstva ali ne, to bo povedala pravzaprav šele zgodovina; za nas je to samo vprašanje naše zrelosti in našega spoznanja.

Dovolim si pripomniti, a samo mimogrede, da smo izpublicirali že skoro malo preveč antipatije do teh odtegljajev, pa to ne v svojo korist. Hočem vam podati kratko zgodovino o teh odtegljajih, ker je izrazila to željo Zveza drž. nameščencev v Ljubljani v svojem pismu z dne 12. t. m. na našo zadrugo.

Že na letni skupščini Saveza N. Z. v Skoplju l. 1924., na kateri so bili delegati vseh N. Z. v državi, se je naložilo Savezu soglasno, da Savez prouči vprašanje kreditiranja drž. uslužbencev, ker je vprašanje kredita državnih uslužbencev zanje življensko vprašanje.

Na skupščini Saveza v Solitu leta 1925. se je o tem vprašanju ponovno razpravljalo. Dale so se Savezu direktive za delo. Naglašala se je pri tem tudi že potreba reševanja stanovanjskega vprašanja, ker je grozila ukinitiv stanovanjskega zakona.

Na skupščini Saveza v Beogradu l. 1926. se je obravnavalo zopet kreditno in stanovanjsko vprašanje in so se dale podrobnejše direktive, da se je moglo preiti k uresničenju id. je vsaj, glede vprašanja kredita. Ustanovila

se je na to takoj posebna kreditna zadruga v Zemunu. Poleg tega so se pričele ustanavljati v raznih mestih tudi že stanovanjske zadrage.

Takoj v začetku poslovanja teh zadrug pa se je ugotovilo, da jim manjka glavno sredstvo za poslovanje, t. j. denar. Savez je imel voljo in tudi nekaj denarja, da bi finansiral te zadrage, pa tega ni mogel in ni smel storiti vsled zakona o nabavljalnih zadrugah, po katerem je smel finansirati samo nabavljalne zadrage.

Da se tudi ta zapreka odpravi, je skupščina Saveza v Vel. Bečkereku l. 1927. zopet soglasno naložila Savezu, da reši vprašanje kredita in stanovanj drž. uslužbencev; če pa to ne bi šlo drugače, tudi z izpremembo zakona o nabavljalnih zadrugah.

Da izvrši Savez ta sklep svoje skupščine, se je obrnil na merodajne faktorje s prošnjo, da rešijo ta vprašanja v smislu želji in zahtev državnih uslužbencev. Narodna skupščina in finančni minister so tej prošnji ugodili s čl. 374. fin. zakona za l. 1928./29., in tako je prišlo do izprememb zakona o nabavljalnih zadrugah in do sedanjih toli obsovražnih odtegljajev.

Ako torej sedaj vprašamo, kdo je kriv teh odtegljajev in smo pravični, moramo odgovoriti, da nosijo indirektno krivdo državni uslužbenci sami, ker so zahtevali od Saveza, da reši vprašanje kredita in stanovanj. Savezu

ne moremo pripisovati nobene krivde, on je izvršil samo svoje dolžnosti, ki so mu jih naložile njegove skupščine. Kolikor je nam znano, Savez niti ni predlagal teh odtegljajev, pač pa samo zahteval od fin. ministra in od Narodne skupščine, da rešijo vprašanje kredita in stanovanj drž. uslužbencev ter da preskrbita ta dva faktorja za to tudi potrebna sredstva. Kakor je tudi očitek, ki smo ga čitali v listih, češ da so se ti odtegljaji odredili brez vednosti drž. uslužbencev, morda malo na mestu, tako pa je sedaj, ko so odtegljaji že fakt, preveliko kričanje proti tem odtegljajem, depasirano.

Ne smemo si namreč pregledati, da smo sami zahtevali rešitev našega kreditnega in stanovanjskega vprašanja in da so ti odtegljaji namenjeni baš v ta namen, torej nam vsem v korist. Ne morem se pri tem izogniti pripombi, da sem bil pred leti tudi sam navzoč na neki skupščini gl. Saveza strokovnih organizacij, kjer se je zahtevalo ureditev in zagotovitev naših pokojnin potom samozavarovanja, t. j. potom penzijskega fonda. V ta fond naj bi prispevali drž. uslužbenci sami gotove prispevke z odtegljaji od svojih prejemkov. In vsi vidimo, da se tudi ta penzijski fond že pripravlja, da bo hvaležno sprejel naše prispevke. Tudi to ne bo vsem prav, vendar bomo morali priznati, da smo tudi to sami zahtevali.

(Konec prihodnjič.)

K razširjenju ljubljanskega tramvaja.

Po tolikih letih smo vendar dočkali, da se je začelo resno razpravljati o prepotrebem razširjenju ljubljanskega tramvajskega omrežja. Koliko državnih in zasebnih nameščencev je prisiljenih dandanes, da stanujejo daleč izven mesta v Rožni dolini, na Viču, v Zgornji Šiški in še dalje v okolici. Vsi ti tisoči radostno pozdravljajo glasove, da se namerava že prihodnjo pomlad pričeti z deli za podaljšanje tramvajske proge. Zgradi se najprej proga od kavarne Evrope v Zgornjo Šiško in pa proga od glavne pošte na Vič. Obe ti dve liniji sta nujno potrebni in bosta služili neštetim stotinam fiksnih nameščencev, ki dnevno, v dežju in vetru, po blatu in snegu, v poletni vročini in v oblakih prahu po večkrat premerijo dolge razdalje od doma v urad in nazaj. Posebno otrokom, ki obiskujejo mestne šole, bo zelo pomagano, prav tako seveda tudi gospodinjam, ki nosijo s trga polne košare. Mislimo, da ga ni človeka v Ljubljani, ki ne bi uvidel in priznal koristnosti in potrebnosti teh prometnih izboljšav. Tudi gradbena delavnost v okolici in v predmestjih se bo znatno povečala, če bodo ljudje vedeli, da morejo računati na ugodno, naglo in ne predrago zvezo z mestom.

Zato se moramo državni nameščenci samo čuditi raznim zaprekam, ki jih uresničiti teh toli zaželjenih pridobitev skušajo nekateri posamezniki zoperstaviti. Več hišnih posestnikov in trgovcev iz Šelenburgove ulice in iz Gradišča je pri mestnem magistratu vložilo protest proti načrtu, naj gre nova proga, glavna pošta Vič, po teh ulicah. Tudi nunski samostan je protestiral. Mislimo pa, da je pri reševanju tako važnih vprašanj, kakor je pereče razširjenje ljubljanskega tramvaja, odločilna samo obča javna korist, kateri se interesi poedinčev morajo umakniti, kakor vselej kadar gre za skupno dobrobit. Da je proga skozi Šelenburgovo ulico treba izpeljati, so odločili gradbeni in prometni strokovnjaki, ker druge, pri mernejše poti pač ni. Tramvaj, kakor vsako na stalni tir omejeno prevozno

sredstvo, more računati z uspehom samo, če vozi po gosto obljudenih mestnih četrtih. Če bi proga za silo izvedli preko Bleiweisove ceste, kjer stoje čisto sporadično majhne vile, bi se ne rentirala, po Wolfovi ulici, ki je še tesnejša in še bolj vijugasta, pa tramvaja sploh ni mogoče izpeljati.

Kar se tiče vožnje skozi Gradišče, je možna odpomoč, da se v najozjem delu izvede pešpot (na trotuarju) skozi pritličje velike hiše (nasproti Kavčičeve, prej Schreyeve pekarije), vsa sedanja širina ulice bi pa služila zgolj tramvaju in drugim vozilom. Tem naj bi se predpisala smer, v kateri smejo pasirati to tesno mesto, pa se ne bi bilo bati karambolov. Sicer je pa treba le pogledati, po kakšnih soteskah vozijo tramvaji po stari Pragi, tudi na Dunaju, posebno pa v starih delih naznih italijanskih mest, kjer je povsod mnogo večji avtomobilski promet, nego v Ljubljani. Seveda je treba, da se tudi Ljubljančani navadijo hoditi po cestah in vsaj malo paziti sami nase. — Kar se pa tiče protestov, da bi tramvaj motil pouk v uršulinskih šolah, je to v izvestni meri res. Vendar pa ta pomislek ni veljal, ko so gradili tramvajske proge mimo šentjakobske dekliške šole in mimo gimnazije na Poljanah. Saj so ga celo mimo same bolnice in Leonišča napejlali, pa mimo cele vrste cerkva itd. Šunder, ki ga dosedanji, zastareli in že obrabljeni vozovi povročajo na starem in že temeljitega popravila potrebnem tiru, je neprijeten, pri današnjih izkušnjah ga bo pa mogoče zmanjšati na minimum.

Zato državni nameščenci, ki smo na tem važnem vprašanju javnih prometnih prilik v Ljubljani zelo močno zainteresirani, želimo, da bi gradbeno vodstvo upoštevalo pri izvršitvi svojih načrtov vselej in edino le skupne, obče interese, katerim se manjši osebni interesi morajo v korist celokupnosti ukloniti. Prepričani smo, da trgovci v Šelenburgovi ulici ne bodo izgubili nobenega odjemalca — prej baš nasprotno — in da se bo pouk v nun-

skem samostanu tudi enako nemoteno vršil.

Zelimo samo, da čimprej »beseda meso postane«, da drugo jesen ne bo mo spet gazili blata po predmestnih »avenijah«. Promenada in z njo mlade frajlice in dijaki se pa brez škode lahko definitivno preselijo na Aleksandrovo cesto ali pa na Kongresni, tako velemestno urejeni promenadni trg. Program na Vič in v Zgornjo Šiško naj pa kar kmalu slede linije preko Tabora na pokopališče, linija na Jezico in krožne linije, ki bi povezale že obstoječe v zaokrožen sistem. Potem bo mogoče izdatno povišati rentabilnost tramvaja, s tem pa tudi primerno znižati voznino, da bo to prevoznostno sredstvo res obče dostopno.

L. A.

Kdor oglašuje ta napreduje!

Vestnik.

Na nakazilo pokojnine ne bo treba več tako dolgo čakati. Ministrstvo financ je razposlalo vsem ministrstvom okrožnico, v kateri ugotavlja, da dosedanji način urejevanja pokojnin državnim uslužbencem ni bil primeren, zaradi česar so bili oškodovani mnogi upokojenci in njihove rodbine in je trpel tudi ugled državne oblasti, ker se pokojnina v mnogih primerih ni izplačevala v določenih rokih. Na ta način se je pripetilo, da so bili krediti izrpani in da so pokojnine padale na partijo 55, tako da so mnogi upokojenci in njihove rodbine morali čakati na svoje pokojninske prejemke čisto nad leto dni. Zato naj se v bodoče postopa pri upokojitvah na sledeči način: 1. Istočasno s sestavljanjem ukaza o upokojitvah uradnikov glavnih skupin in odloka ministra za ostale uradnike in uslužbence naj se pripravi tudi odlok glede ureditve pokojninskih prejemkov. 2. V primeru upokojitve z ukazom naj se pred predložitvijo ukaza ugotovi vračunljiva službena doba, po prejemu predpisanega ukaza pa naj se še istega dne ugotovi vsota pripadajočih prejemkov. 3. V primeru upokojitve z rešitvijo resnega ministra naj se istočasno s tem odlokom predloži tudi odlok o ureditvi pokojnine. 4. V obeh primerih naj se istočasno dostavljajo odloki o upokojitvi in odloki o ureditvi pokojninskih prejemkov tako glavni kon-

troli, kakor upokojenemu uslužbencu. 5. Ker je treba v smislu čl. 115. zakona o uradnikih in ostalih državnih uslužbencih voditi o vsakem uradniku službeni list in z njim hraniti dokaze o gibanju v službi in o vseh ostalih podatkih, ki so potrebni za določitev pokojnine, bo na podlagi teh podatkov mogoče brez odlašanja pripraviti odlok o pokojnini. 6. V primeru, da uradnik, ki je bil po zakonu dolžan predložiti vse te podatke, tega ni storil, je treba sestaviti rešitev o pokojnini za ono dobo, glede katere obstajajo podatki. Ko pa se naknadno predlože ostali podatki, naj se sestavi rešitev o naknadnem prejemu nepriznane pokojnine in naj se izvrši popravek prejšnje rešitve. 7. Vsi uradniki, ki vodijo personalne agende, so dolžni takoj ugotoviti, ali je vsak uradnik predložil potrebne dokaze. Vsak nedostatek v tem pogledu je treba takoj odstraniti. Uradnik, ki bi tega ne storil v določenem roku, naj se disciplinarno kaznuje.

Konec honorarnih profesorjev na univerzah? Zaradi štednje je ministrstvo prosvete sklenilo, da na univerzah ne postavlja več honorarnih profesorjev s honorarnimi urami. Vseučiliške uprave bodo zaprosile redne profesorje in ostale nastavnike, naj sami prevzamejo potrebne honorarne ure.

Finančne direkcije začele poslovati. S 1. februarjem so pričele po vsej državi uradno poslovati novoosnovane finančne direkcije.

Zahteve profesorjev glede razvrstitve in napredovanja. Nastavniki srednjih šol naj se razvrste v skupine I. kategorije po naslednjem obrazcu: Suplenti v 9. skupino, nastavniki s profesorskim izpitom v 8. skupino, s štiriletno službo v 7., nad 4 do 8 let službe v 6., nad 8 do 13 let v 5., nad 13 do 17 let v 4., nad 17 do 22 let v 4., a s položajno plačo 18.000 Din letno, z nad 22 službenimi leti pa v 3. skupino. Ravnateljji popolnih in nepopolnih srednjih šol prejmejo za eno skupino višji položaj od profesorjev z enakim številom službenih let.

Profesorji zahtevajo posebne doklade k plačam. Nastavniki naj prejmejo poleg plače še naslednje mesečne doklade: Suplenti 500 Din, profesorji do 15 let službe 1000 Din, nad 13 do 20 let 1200 Din, nad 25 let 1500 Din mesečno. Začasni učitelji veččin 400 Din, učitelji veččin do 5 let 800 Din, od 15 do 20 let 1000 Din, nad 25 let 1200 Din; direktorji naj prejmejo te doklade in še posebno doklado 600 Din. Vse doklade naj se računajo v razmerju s službenimi leti tudi za pokojnino.

Vzgoja zanemarnjenih otrok na Ruskem.

Strahote dolgoletnih vojn in grozne lakote so oropale stotisočim otrok v Rusiji starše in poplavile deželo po vojni s trumami siromašnih, razcapanih otrok, kakor z lačnimi muhami. Povsod so se klatili po vaseh, po mestnih ulicah, prenočevali so v kospah slame, v asfaltnih kotlih cestnih delavcev, ropali po trgih. Obešali so se na odbijače in med osi železniških voz kot mrčes, da so pozimi prišli v toplejše kraje, če je bilo mogoče prav do Taškenta, bajnega, kruha bogatega mesta, ali pod čudovito razsvetljeno nebo Petrograda. Na tisoče jih je pomrlo na potu, toda na stotisoče jih je ostalo kljub boleznim, mrazu in kugi pri življenju z divjo odpornostjo, ki je lastna le živalski naravi.

Zdravjevali so se v trope tatov, kar najspretnije so se znali izogibati policiji, si pomagali med seboj kakor zvesti bratje in pohajkovali končno kot prave armade napol odraslih potepuhov po deželi. Vse se jih je bilo in ogibalo.

Po državljanski vojni je postala ena najvažnejših nalog nove države, da nastani in preskrbi te zapuščene otroke, ki so bili kot bodoča krdela zločincev naravnost nevarni za Rusijo. Ni zadostovalo, da so bile pretvorjene nekdanje knežje palače v Carskem selu, prejšnjem carskem bivališču, v otroške domove in bolnice, temveč osnovali so tudi široko

organizacijo po vsej deželi. V Rusiji je danes 3700 zavodov za zanemarnjene deco v starosti od treh let dalje. Ena glavnih nalog je izvežbanje otrok za delo. V Moskvi so razni otroški domovi, ki napravijo povsem vzoren vtis. »Sponu« (kratica za Socialno pravovaja ohrana nesorvršeno letnih) — socialna pravna zaščita za nedoletne — so podrejena v Moskvi štiri zbirališča, dva za dečke, eno za deklice in eno za čisto malo brezdomce v starosti od 4—7 let. Tu ostanejo otroci najmanj dva meseca zaradi zdravstvenega, psihološkega in socialnega opazovanja, predno pridejo v enega izmed dečjih domov, ki jih je v Moskvi 407. Od teh je 165 za normalne, ostali pa so za takozvane asocijalne otroke.

Umazano, razcapano in polno mrčesa spravljajo deco v te domove, da jo spremene polagoma spet v človeška bitja. Mnogo jih je tuberkuloznih in ne malo spolno bolnih. Posebne težkoče povzročajo sovjetski vladi, da so mnogi otroci tako zelo navajeni razbrzdanega prostega življenja vagabundov, da vedno znova uhajajo iz zavoda.

Očividno pa se le posreči, spraviti večino njih k rednemu življenju. Najdarnejši otroci smejo pozneje obiskovati delavsko univerzo.

Kako se bo obnesel ta poizkus vzgoje teh mladih ljudi, ki so še pred kratkim rastle v popolni divjosti? Zelo zanimivo bi bilo poizvedeti, kak duševni čustveni svet se je storil med šolsko dobo v teh otrokih.

Ministrski predsednik o zahtevah profesorjev. Predstavniki profesorskega društva so obiskali tudi predsednika vlade, kateremu so obrazložili svoje materialne in moralne zahteve. Predsednik vlade je pritrdil, da je treba popraviti materialni položaj nastavnikov, kakor vseh ostalih kvalificiranih uradnikov. Uzakonitvi srednješolskega zakona ne nasprotuje ničesar. Kar pa se tiče materialnega položaja, je treba to vprašanje še temeljito proučiti. Predsednik vlade ni ničesar obljubil, ker smatra, da mora vsako obljubo držati. Ako bo finančna možnost, bodo vsekakor želje profesorjev uresničene. Dodal je tudi to, da bo število gimnazij zmanjšano, in da bodo iz šol odstranjeni vsi nepotrebni in nekvalificirani nastavniki. Glede neizplačanih honorarjev za nadure je dejal, da je ta predlog vladi zelo neprijeten in da bo moral biti v najkrajšem času poravnat.

Izplačilo državnih dolgov iz prejšnjih let. Kakor smo poročali že v poslednji številki, se zaostale pokojnine že izplačujejo, nikakor pa še ne stari selilni stroški in potnine. Pač pa pridejo tudi potnine in selilni stroški v kratkem na vrsto. Računovodstva so dobila nalog, da zahtevajo kredit, in sicer za potne in selilne stroške izza časa od 1. decembra 1918 do 31. marca 1926. Ti dolgovi bodo plačani samonim, ki niso prejeli na te stroške nobenih akontacij (predujmov). Nadalje se morajo prijaviti vse državne obveznosti brez razlike, ki so nastale v času do 31. maja 1920 ter vsi državni dolgovi brez razlike in ne glede na kronološki red njihovega nastanka, kolikor posamezne terjatve ne presežajo zneska 5000 Din. Prvi dve terjatvi so morala računovodstva prijaviti finančnemu ministrstvu do 15. t. m., poslednje pa že do 10. t. m. Vsi ti dolgovi bodo plačani iz prve tranše monopolskega posojila. — Kakor čujemo, so dobili carinski uradniki polovico dolžne razlike že izplačane.

Izplačilo razlik. Direkcija državnih železnic v Ljubljani je prejela od prometnega ministrstva obvestilo, da je za njo otvorjen kredit v znesku 6.600.000 Din v svrhu izplačila prve polovice razlik.

Pri finančni direkciji za Slovenijo je otvorjen v svrhu izplačila razlik državnim uradnikom in upokojencem kredit 9.082.000 Din. Izvzeti so poštni in železniški nameščenci. Za učitelje je določenih 2.300.000 Din. Po ureditvi predpisanih formalnosti se prično razlike izplačevati okrog 20. februarja.

Nov učni red v 7. razredu realnih gimnazij. Kakor doznajajo beograjski listi, se bo s prihodnjim šolskim letom v 7. razredu realnih gimnazij uvedel pouk iz deskriptivne geometrije in enega slovanskega jezika: ruskega, poljskega ali češkega. Ministrstvo prosvete je direktorje srednjih šol pozvalo, da predlože poročilo o tem, kateri člani profesorskega zbora bi mogli predavati te nove predmete.

Šolnina na srednjih šolah. Ker namerava ministrstvo prosvete upeljati tudi šolnino, se je razpravljalo pri profesorskem društvu tudi o tem in se je predlagalo, naj šolnina ne bo enaka v vseh razredih. V prvem razredu naj znaša letno 300 Din, v osmem pa 1000 Din. Siromašni učenci z dobrim uspehom naj bodo oproščeni šolnine.

Kako so se kupovala falzificirana maturitetna spričevala. Šef kazenskega oddelka subotičke policije je v soboto več dan zasliševal profesorje tamkajšnje trgovske akademije kot strokovnjake v zadevi falzificiranih Reszerjevih maturitetnih spričeval, katerim so prišli na sled pri mnogih železniških uradnikih v Subotici. Zaslišanih je bilo več uradnikov, na katere je letel sum, da so dobili službo na podlagi Reszerjevih spričeval. Doglavo se je, da so bila spričevala nabavljena pri direktorju Reszerju v Budimpešti. Policija je zadevo odstopila državnemu pravdnstvu v svrhu nadaljnega postopanja. Preiskava se še nadaljuje.

Nov pravilnik o privatnih radioaparatih. V poštne ministru je pripravljen osnutek novega pravilnika o privatnih radioaparatih. Poleg dru-

je od nekdanja bila znana po svoji hudobnosti.

Danes pa je cela hiša vesela, četudi se pere perilo, ker se rabi

gih olajšav za radiomaterije je v novem pravilniku tudi določeno, da se lahko novi naročniki javljajo pri vsaki pošti, ki sprejema obnem takse in izdaja dovoljenja.

Grda navada pačenja slovenščine se je razpasla po naših uradih in raznih ustanovah. V dopisih, ki jih prejema uredništvo, figurira velika začetnica tam, kjer je popolnoma neumestna. Tako mnogi pišejo z veliko začetnico minister ali ministrstvo, moravski učitelji itd. Čas bi že bil, da taki pojavi izginejo iz slovenščine.

Vabilo. Dne 17. februarja 1929 ob 10. uri dopoldne se bode vršil v dvorani št. 28 okrajnega sodišča v Ljubljani občni zbor »Društva sodno-pisarniških uradnikov in oficijantov za Slovenijo v Ljubljani« z običajnim dnevnim redom. V interesu vseh je, da se zanesljivo udeležite v čim večjem številu tega zborovanja. — Ljubljana, dne 27. januarja 1929. — Odbor.

Pripomba: Smo dobili prepozno. Ured.

Delo naših nabavljajnih zadrug. Po »Činovniškem Glasniku« posnemamo, da zelo lepo deluje nabavljajna zadruga v Kostanjevici (Slovenija), ki ima malo število članov (47). Svoje člane oskrbuje s svežim, dobrim in cenanim blagom, pri čemer ne podpira samo svojih članov, ampak znižuje s svojimi cenami cene tudi na trgu in koristi na ta način tudi drugemu siromašnemu prebivalstvu. Koncem leta 1927. je zadruga izkazala lep čisti presežek 13.213,60 Din. V mesecu novembru 1928 je pregledal zadrugo revizor Zveze in ugotovil, da je stanje v zadruzi v popolnem redu, uspeh pa zelo dober. Priznanje za uspeh te zadruge gre vsem članom upravnega in nadzorstvenega odbora, ker vsi solidarno delajo, da zadruga napreduje in se vzdržuje. Po dosedanjem delu in uspehu je upati, da bo zadruga z ozirom na nove izpremembe uredbe in nova pravila nudila v prihodnosti svojim članom še večje koristi, sebi pa osigurala svoje mesto med prvimi članicami Zveze nabavljajnih zadrug.

Obleke kemično čisti, barva, plislra in ilka tovarna J. O. S. REICH.

Razno.

Božičnica v znesku — 36.000 Din! »Uradni list ljubljanske in mariborske oblasti« z dne 18. decembra 1928. št. 118, prinaša na strani 117. iz številke 289./X. C II. »Službenih Novin« z dne 12. decembra 1928: »Zakon, s katerim se dodeljuje Josipu Gostinčarju, ministru na razpoloženju v Ljubljani, od dne 26. novembra 1927 stalna mesečna podpora 3000 Din brez pravice do draginjske doklade.« To rej neke vrste »almožna« in zajedno božično darilo za leto 1928. v znesku reci in beri šest in trideset tisoč Din! Za gospoda, ki je bil pristaš razpuščene stranke takratnega ministrskega predsednika!

Zakaj je pri nas sladkor tako drag? Na to vprašanje dobimo odgovor iz izvajanj zemljoradniškega poslanca dr. Tujanjanina na seji finančnega odbora skupščine dne 12. decembra. Po »Jugoslav. Listu« (Sarajev) št. 293. posnemamo: »Bilance državnih podjetij ni, dasi ima država lastna industrijska podjetja in sodeluje pri mnogih zasebnih. Z ustanovitvijo kartela sladkornih tovarn je bila naša država v nekaj letih oškodovana za 1600 milijonov dinarjev. Sladkorna tovarna na Čukarici, ki je v glavnem državno podjetje, daje letno samo za nagrado upravnemu odboru 2.600.000 dinarjev. V tem upravnem odboru sede največji kapitalisti, kot Miloš Savčić in gener. direktor Narodne banke Dragomir Novaković. Tako delo znači sodelovanje države pri ropanju lastnega naroda.

V Velikem Bečkereku ima sladkorna tovarna delniško glavniico 11 milijonov dinarjev, imela je pa v tem letu čistega dobička 19 milijonov dinarjev. V upravnem odboru te tovarne, ki je pravi eldorado za tujce, se nahajajo najvplivnejše politične osebnosti...«

Stanovanjske razmere v Mariboru. Prvega januarja 1928 je bilo v Mariboru, 7319 družin, v istem času je bilo vseh stanovanj v Mariboru 6575, je torej bilo brez stanovanj 744 družin. Od januarja do 30. septembra 1928 so si hišni lastniki osvojili oziroma preuredili v poslovne prostore bivših stanovanj 120 in se je s tem povečalo število družin brez stanovanj. V teh devetih mesecih se je omožilo 180 parov, ki so pomnožili za to število brezstanovanjskih družin. Povečana industrija, obrt in trgovina je privedla v Maribor 85 družin. Tako je v Mariboru 1113 družin brez stanovanja! Sezidallo se je v tem času okoli 350 stanovanj. Ostane primanjkljaj 863 stanovanj. Poleg tega je v Mariboru nezdravih stanovanj okoli 700. Maribor bi rabil torej še okoli 1563 stanovanj, da bi zamogla biti vsaka družina v svojem zdravem stanovanju. Največ povoda za primanjkljaj stanovanj in za nezdrava stanovanja da industrija, ki za svoje nameščence nič ali zelo malo zida. Značilno je tudi podraževanje stanovanj. Hišnim lastnikom se znižajo davki: hišnonajemniški davek in pridobnina, oni pa povisujejo najemnine na dvakratno zlato pariteto. Tako so se kljub povišanju najemnin davki hišnim posestnikom znižali, najemjemalcem pa naložili novi, ne glede na povišano najemnino. Razen tega so najemjemalci popolnoma izročeni na milost hišnih posestnikov.

Samomor zavoljo bede. 3. januarja popoldne si je hotel končati življenje 33letni državni uslužbenec, jetniški paznik Ivan K. Na svojem stanovanju je zaužil večjo množino solne kisline. Nezavestnega so z rešilnim vozom prepeljali v javno bolnico, kjer so mu nudili prvo zdravniško

pomoč. Na kirurškem oddelku so mu izprali želodec ter je sedaj že izven vsake nevarnosti. Vzrok samomorilnemu poskusu so bedne družinske in gmotne razmere.

Spolno oboleli otroci. V zadnjih osmih letih je bilo v Mariboru 194 spolno bolnih otrok. Od teh je imelo kapavico 71, sifilido 123. Med kapavičnimi otroci je bilo 7 dečkov in 74 deklic. Sifilis je imelo 73 fantov in 50 deklic. Glede starosti je bilo 34 otrok starih pod 6 let in 37 otrok v šolski dobi. Šola torej ne igra posebne vloge pri okužitvi. Kot sploh vse infekcijske bolezni je tudi to epidemijo povzročila socialna beda, zlasti pomanjkanje stanovanj. Otroci so se okužili z uporabo skupne postelje, perila itd.

Zavratne bolezni prihajajo po prstih. Zato jih je premagati težko. Prvo je dijeta! Opustite pravo kavo, uživajte žiko!

Nabava oblačil dela marsikomu skrbi in večji izdatek nego je potrebno. Zato priporoča pred nakupom ogled zaloge tvrdke NOVAK na Kongresnem trgu 15. Mogoče Vam je odrok — morebiti na zunaj preneznatna, a vendar Vam nudi največjo izbiro in je priznано najcenejši.

Ameriški oglas. S tem izpolnim žalostno dolžnost, da obvestim vse prijatelje in znance, da je umrla moja ljubljena soproga v trenutku, ko mi je podarila sina, za katerega iščem postrežnico, dokler ne dobim druge življenjske tovarišice, mlade, lepe in bogate, ki bi imela kakih 20.000 dolarjev dote, da bi mi pomagala pri moji znani trgovini s perilom, katero ob tej priliki mojim odjemalcem priporočam in jih opozarjam, da razprodajam sedaj zalogo po najugodnejših cenah, preden se preselim v novo hišo, ki sem si jo dal zgraditi v 12. avenuji, v kateri hiši je tudi še nekaj prostih stanovanj po 500 dolarjev na mesec in za katero iščem tudi vrtarja.

Higiena.

Razpokane roke in ustnice so pojav mrzlega letnega časa. Koža dobi praske, če se je ne obriše zadostno po umivanju ali če se ima veliko opraviti z mrzlo vodo. Razpokane roke se namaže s kakim dobrim kožnim mazilom iz rastlinske ali živalske maščobe, lanovina in p. (Na deželi, kjer je lekarna daleč, uporabljajo z istim učinkom — lojevo svečo). Izvrstno učinkuje glicerol, zlasti pomešan z rumenjaskom. — Razpokane ustnice se pa namažejo s pomado za ustnice, ki jo je dobiti v vsaki lekarni in ki je navadno sestavljena iz medenega voska in borove kisline. Dobro učinkuje borov vazelin iz takozvanega ameriškega vazelina.

Hripavost, če se hipoma pojavi, je znamenje vnetja dihal, nosu, goltanca, krljla ali sapnika. Pojavlja se zlasti rada pri menjajočem se vreme-

nu v jeseni in spomladi. Poleg hripavosti obstoja običajno tudi še nahod ali kašelj. Potrebno je zadržanje v enakomerno topli sobi; veliko govoriti ali celo peti, posebno pa kaditi tobak je prepovedano. Zelo priporočljivo je pitje vročih tekočin, kakor so lipov čaj, mleko s selters-vodo ter inhalirane ekstrakte iz smrečjih igel ali ruševnega olja. Če traja hripavost dalj časa, je soditi, da obstoja ulje ali oteklina v krljlu ali pa da so glasovne tvornice ohromljene — obolenja, ki jih zamore konstatirati in zdraviti le zdravnik.

Zimski sport.

Razen smučanja se pri nas največ goji drsanje in sankanje. Drsanje je estetičen, lep sport, toda posebnega razmaha pri nas še ni doseglo. Drsanje se goji po večini le za zabavo, sportno drsanje goji le mala peščica navdušencev. Pri nas se do sedaj goji le umetno drsanje, hitrostno drsanje še ni prodrlo; prepričan pa sem, da bi ta vrsta drsanja bila za publiko velika atrakcija. Kajti pri hitrostnem drsanju je boj zanimivejši in kar je glavno, publika ta boj lahko lepo zasleduje. Ta vrsta drsanja se v zadnjem času pri drugih narodih zelo razvija in zaznamuje naravnost ogromen uspeh. V hitrostnem drsanju prednjačijo severnjaki, predvsem Finci in Norvežani, dočim je najmočnejši center umetnega drsanja Dunaj.

Sankanje je razmeroma pri nas zelo razvito, seveda le kot zabava. Sportnega sankanja pri nas nimamo in ga tudi imeti ne moremo, dokler nimamo umetnega sankališča. Vse prireditve, ki jih izvršijo posamezne agilne sportne organizacije se vršijo na cesti, kar pač ne odgovarja sportnim predpisom in tudi ne proži realnih rezultatov.

Dobro je, da seznanimo naše čitatelje tudi s panogami zimskih sportov, ki so zaenkrat pri nas še ne goje. So to predvsem: bobsleigh, skeleton, hokei na ledu in curling.

Bob je kombinacija dveh kanadskih sank. Tekmuje se v petoricah, t. j. na vsak bob pride pet ljudi. Proga za tekmovalce mora biti umetna, posebno važna so mesta zavojev, kjer so napravljeni celi zidovi iz snega. Bobsleigh je priljubljena sportna panoga; po večjih zimskih centrih, predvsem v Švici, ima vsak večji hotel lastno progo za bob.

Divji sport je skeleton. Proga sama je ozko korito, ki pa je popolnoma ledeno. Tekmovalec vozi na posebne vrste sankah, ki jih, da boljše tečejo, še namaže z lojem. Vozač leži pri vožnji na trebuhu, na glavi ima jeklen oklep, ravno tako ima močno zavarovane komolce in kolena. Na čevljih ima železne kavlje, s katerimi upravlja svoje vozilo. Skeletonisti izgledajo kot srednjeveški vitezi. Hitrost, ki se doseže pri vožnji, znaša 80—90 km na uro. Ta sport se goji

hripavosti, katarju pomagajo sigurno **Kaiser-jeve prsne karamele**

V lekarnah, drog. in kjer so vidni plakati.

razmeroma malo, ponajveč radi tega, ker stane vzdrževanje take proge preveč denarja. Najznamenitejša skeletna proga je Cresta Run v St. Moritzu. V skeletonu prednjačijo Amerikanci.

Zelo podoben, pri nas že zelo udomačenemu nogometu, je hokei. Hokei se goji ali na zemlji, ali na ledu. V prvem so mojstri Indijci, v drugem pa prednjačijo Kanadi. Hokei na ledu se izvaja z drsalkami, in sicer je tendenca igre ta, da se spravi malo gumijasto ploščo v neki ograjen prostor (gol). Plošča, ki je iz trdega gumija, se po ledu vodi in poganja z lesenimi palicami. Moštvo sestoji iz 7 ljudi, in sicer: golmana, dveh branilcev in treh napadalcev. Hokei na ledu je zelo priljubljen posebno pri publiku, ker nudi obilo napetih momentov in včasih zelo divji tempo.

Vse te tri omenjene panoge zimskega sporta so tudi stalno na olimpijskem programu.

Curling je pravzaprav balincanje na ledu. Ne izvaja pa se z drsalkami, temveč v čevljih. Z velikimi mramornatimi ploščami se približujejo keglju, kjer je načrtanih na ledu več krogov. K temu keglju se bližajo, pri čemer pomagajo soigralci z metlami. Čim vidijo, da je met plošče preslab, posmetajo pred ploščo, da dobi večjo hitrost.

Igra je družabna, posebne sportne vrednosti nima. Curling goje predvsem starejši gospodje in to Amerikanci in Angleži.

Odgovori, če znaš!

Rešitev uganke v prejšnji številki »Našega Glasca« se glasi:

a IIII b I c IIIII
d I e I
f IIIII g I h IIII

C. J. HAMANN
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin. - Predtiskarija modernih ročnih del.

PARNA PEKARNA
JEAN SCHREY NASL.
JAKOB KAVČIČ

VEČKRAT NA DAN SVEŽE PRIZNANO
NAJBOLJŠE VSAKOVRSNO PECIVO

Priporočamo tvrdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških
in šolskih potrebščin.

Nabiralne pole!

Tovariši, ki ste jih dobili, poslužite se jih takoj, nabirajte nove naročnike in vrnite pole čimpreje upravi.

Sukno - kamgarn
in drugo manufakturno blago angleškega
in češkega izvora kupite najugodnejše pri
tvrdki **NOVAK 15**
Ljubljana, Kongresni trg
Znatno znižane cene!

Restavracija

„PRI NACETU“

Ljubljana, Kette Murnova ulica št. 3
priporoča gg. drž. uradnikom dobro postrežbo
v kvaliteti pijač in hrane.

TOVARNA POHIŠTVA
I. I. NAGLAS, Turjaški trg št. 6
priporoča svojo veliko zalogo vsakovrstnega pohištva po najnižjih cenah.

Edgar Wallace:

Žaba z masko.

3. Poglavje.

Žaba.

Mračilo se je že, ko sta dva potepuha, ognivši se vasi Morby, dospela zopet na glavno cesto. Ta ognitev je bila zanje precej truda polna in naporna, kajti deževalo je ves dan in dež je izpremenil razorana polja v rujavo močvirje, da je bila hoja pravcata izkušnja potrpežljivosti.

Eden potepuhov je bil velik, ne obrbit, umazan. Imel je ogoljen, rujav suknjič zapet do vratu in star, zmečkan klobuk je imel potisnjen v tilnik. Ako si ž njim primerjal njegovega tovariša, je bil ta skoro majhen, dasi je bil v resnici več ko srednjevelik, stasit in širokopleč mož. Manjši možakar se je dvakrat ustavljal ter gledal v naraščajoči temi okoli, kakor bi pričakoval kakega zasledovalca. In enkrat je zagrabil velikega moža za roko ter ga potegnil za grmovje ob strani ceste, kajti z velikim hrupom je mimo nju švignil velik avto, brizgajoč blato

na vse strani. Za nekaj časa sta zapustila glavno cesto, prečkala neko polje ter dospela na rob neobdelane krajine, po kateri je vodil star, komaj viden kolovoz.

»Sedaj bova kmalu na cilju,« je mrmral manjši možakar in njegov tovariš je prikimal. Vzlic dozdevni brezbriznosti so njegove oči ostro opazovale vso okolico: samotno poslopje na horizontu, ki je bilo kakor skedenj, »— grofija Essex,« si je moral misliti po številki avtomobila, ki jo je uzrl, ko je voz mimo dirjal. Neobdelan svet — najbrže ilovnica, ki ni več v obratu — morda pa je kamnolom? Blizu vrat, skozi katera je vodil kolovoz, je stal majav kol s staro desko za oznanila. Bilo je preveč temno, da bi mogel razbrati zamazan napis, vendar je pa mogel zapaziti besedo: »Apno.«

Kaj naj to pomeni? To doznati, bi bilo pozneje zelo lahko. Edina nevarnost je obstojala v možnem prevelikem številu žab. Pod svojim suknjičem je otipal svoj browning, ki ga je spustil v svoj zunanji žep. Pomoči ni bilo pričakovati od nikogar, pa je od nikoder tudi ni pričakoval.

Karlo ga je vzel v sredini mesta v svoj revni avto ter ga peljal po dežju križem kračem, pri čemer se je posluževal le stranskih potov ter se izogibal mestom in vasem, da bi se Genter ne bi bil mogel spoznati tudi ne v služaju, če bi bil sedel spredaj pri vozniku. Moral je v temen voz in ni videl ničesar. Wellingdale in njegovi ljudje, ki so ga stražili, niso bili pripravljeni na avto. Postopač z avtomobilom, to je bilo nekaj nenavadnega. On sam, Genter, se je zganil, ko je voz obstal pri trotoarju, kjer je čakal in Karlo je sikajoče rekel:

»Vstopi!«

Sedaj sta šla čez greben majnega, z dračjem obrastlega grička. Pod seboj je videl Genter zarjavele železne samokolnice, tračnice, med njimi globoke, z vodo napolnjene jame od razstrelb. Na oni strani, tik ob robu kamnoloma, je stala majčkena lesena bajta, in k nji se je obrnil Karlo.

»Nervozen, kaj ne?« je vprašal zasmehujoče.

»Ne posebno,« je drugi odvrnil hladno. »Žabe so najbrže v koči, tamle dol!«

Karlo se je tiho smejal.

»Ni nobenih tu,« je rekel. »Le žaba sama. Prišel bo iz kamnolomgori. Pod kočico so stopnice. Dobra misel, kaj? Kočica visi ravno nad prepadom in stopnic se še videti ne more, tudi če se vležeš na hrbet in gledaš preko roba. Poskusil sem to enkrat. Nikoli ga ne bodo vjeli, tudi ne, ako pošljejo semkaj milijone ova-duhov!«

»No in če bi obstopili ves kamnolom?«

Toda možakar je odkimal. »Vendar ne boš mislil, da on tega ne ve, čega nameravajo vjeti? Žaba ve pač vse.«

Gledal je na roko spremljevalca. »Ne bo zelo bolelo; a se izplača. Nikdar ne boš več brez tovarišev, Harry,« je rekel. »Če prideš v neprijeten položaj, te bo prvi advokat zrezal vun. Iščejo take ljudi, kakor si ti. Izvrševal boš velika dela in če boš moral za žabo napraviti kaj posebnega, boš dobil sto in sto funtov kot nagrado. Če oboliš ali če boš lačen ali če se ti sploh kaj pripeti, bodo prišle žabe k tebi in ti pomagale. To je vendar lepo, kaj ne?« Genter je molčal.

Tovariši!

Že stanovska zavednost veleva, da podpiramo pri nabavah svojih potrebščin v prvi vrsti svoje lastne ustanove. Veliko bolj pa smo v svojem interesu dolžni to storiti tedaj, ako nam nudijo te ustanove večje ugodnosti in večje koristi kot tuje. Ena izmed takih ustanov je naša

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani, Vodnikov trg 5.

Ona nam nudi banaško moko, sladkor, kavo, olje, meso, sploh vse specerijsko in kolonijalno blago najfinišne vrste po najnižjih cenah, ki so mogoče. Velika izbira dežnikov, predpražnikov in najfinišnih in najtrpežnejših čevljev lastnega izdelka. V zalogi najfinišni šifon, platno in srajce za gospode po najnižjih cenah.

Drva in premog vsak čas na razpolago. Dostavlja se blago na dom in dovoljuje se olajšave pri plačilu. Zadovoljiti svoje člane je te zadruge najvišji cilj. Da je blizu tega cilja, dokazujejo stalni in dnevno novo pristopajoči člani-odjemalci.

Tovariši! Tovarišice! Pristopite k tej zadrugi in kupujte v njej!

Kdor kupuje v svoji zadrugi, kupuje pri sebi!

TELEFON ŠT. 2421

Rač. poš. hr. št. 12.416.

Vedno sveža šunka
Gradnik in drug
špecerijska in delikatesna trgovina
Poljanska cesta 7

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno

Tvrđka A. VOLK, Ljubljana
Resljeva cesta št. 24.

Veletrgovina z žitom, moko in drugimi mlevskimi izdelki. Priporoča zlasti prvovrstno banaško pšenično moko.

Razširjajte Naš Glas!

A. ŠINKOVEC^{MAK.} K. ŠOSS

**SRAJCE · KRAVATE · KLOBUKI
MODNE POTREBŠČINE**

Ivan Perdan nasl., Ljubljana

Veletrgovina kolonijalnega in špecerijskega blaga.

Glavni založnik Ciril in Metodovih vžigalic.

Najnižje dnevne cene! Postrežba točna in solidna.

Telefonska št. 2412

Štev. poš. hran. 11.165

Vzajemna posojilnica v Ljubljani

r. z. z. o. z.

Miklošičeva cesta 7

v lastni palači dovoljuje pod ugodnimi pogoji vsakovrstne kredite in posojila državnim uslužbencem proti poroštvu, zaznambi na prejemke, zastavi življenjskih polic in vrednostnih listin ter vknjižbi na posestva. Odplačilo v mesečnih obrokih. Uradne ure od 8.—2.

Tovariši!

Kupujte svoje potrebščine le pri tvrdkah in obiskujte le lokale, ki inserirajo v „Našem Glasu“.
KDOR PODPIRA NAS, TEGA PODPIRAJMO MI!

PARNA PEKARNA

**FRANC DOLINAR
LJUBLJANA**

PRED ŠKOFIJO 11 — POLJANSKA C. 19

najtopleje priporoča svojim cenj. odjemalcem večkrat dnevno prvovrstno sveže pecivo in različne vrste slaščic.

UČITELJSKA TISKARNA V LJUBLJANI

je najmoderneje

urejena in izvršuje vsa tiskarniška dela od najpreprostejšega do najmodernejšega.

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enoobarvni tisk; v večbarvnem tisku: brošure in knjige; malin in tudi največjih nakladah; časopise, revije, mladinske liste, plakate, letake, obstrtnice.

ZAHTEVAJTE CENIKE!

Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov. Vizitke, pisemski in poslovni papir. — Lastna tvornica šolskih zvezkov. — Šolski zvezki za osnovne, meščanske in srednje šole, risanke, dnevnik in beležnice. Zvezki za okroglo pisavo št. 1, 2 in 3.

UČITELJSKA KNJIGARNA

prodaja znanstvene, strokovne, leposlovne, pripovedne in mladinske knjige; dalje knjige za osnovne, meščanske, srednje in obrtne šole; zaloga vsakovrstnega papirja, pisalnih, risalnih in šolskih potrebščin in učil; umetne in pokrajinske razglednice v veliki izbiri.

Telefon št. 2312. Račun pošne hranilnice št. 10.761.